

Bilag 7.

Finansministerens bemærkninger til bilag 6.

Når det i Dansk Kvindesamfunds henvendelse anføres, at den særskilte beskatning er begrænset til arbejdsindtægter, må det erindres, at den omfatter indkomst ved selvstændig virksomhed, og at udgifter vedrørende denne virksomhed fradrages ved hustruens indkomstopgørelse.

Det er rigtigt, at hovedprincippet i kildeskatteloven med hensyn til ægtefællers beskatning er sambeskatning, men der er gjort undtagelse herfra i udstrakt grad ved indførelse af reglerne om særskilt beskatning af den gifte kvinde. Der sker nu særskilt beskatning hos den gifte kvinde af hendes indtægt ved lønnet arbejde og ved selvstændig erhvervsvirksomhed; desuden beskattes arbejdsledshedsunderstøttelse, sygeløn og sygedagpenge samt invaliderente særskilt, og det samme gælder i vidt omfang pensionsindtægt fra en pensionsordning, som hustruen har. Med disse regler sker der i praksis særskilt beskatning af hustruen, og sambeskatningen er kun lovens formelle hovedregel. Det væsentligste indtægtsområde, der er underkastet sambeskatning, er formueafkast, altså navnlig renter og aktieudbytter. Ved denne begrænsning af særbeskatningen har man bl. a. lagt vægt på at undgå, at ægtefæller ved i sig selv lovlige dispositioner deler formuen og dens afkast imellem sig og derved opnår en gunstigere skattemæssig stilling.

Man har endvidere haft for øje, at en videregående særbeskatning end foreslået ville medføre betydelige praktiske vanskeligheder. Hvis f. eks. formuen og formueindtægterne skulle beskattes hos den af ægtefællerne, som efter ægteskabslovgivningen har rådigheden derover, ville det i mangfoldige tilfælde være overordentlig vanskeligt at fastslå, om beskatningen skulle ske hos hustruen eller hos manden. Ægteskabslovgivningen indeholder ganske vist regler om disse forhold, men i de fleste ægteskaber ordner ægtefællerne ikke i praksis deres økonomi på en sådan måde, at en

opdeling af formuen og indtægterne af formuen efter ægteskabslovgivningens regler kan foretages med den sikkerhed og hurtighed, som er nødvendig, hvis opdelingen skal lægges til grund ved skatteligningen og skatteopkrævningen.

Man har endelig ment, at de grunde, der med betydelig vægt er anført for at beskatte hustruens løn- og erhvervsindtægter særskilt, har væsentlig mindre vægt, når det gælder hendes øvrige indtægter og formue.

Det er altså ikke alene praktiske administrative hensyn, der ligger bag kildeskattelovens afgrænsning af de hustruindtægter, der er undergivet særskilt beskatning. Man har også lagt betydelig vægt på hensynet til de typiske lønmodtagerfamilier, der næppe ville finde det rimeligt, at ægtepar med betydelig formue ved en passende fordeling af formueindtægterne imellem sig kunne opnå en gunstigere skattemæssig stilling.

Dansk Kvindesamfund kritiserer, at uudnyttet personfradrag kan overføres fra den ene ægtefælle til den anden.

Det bevirker, at den ene ægtefælles skat påvirkes af den anden ægtefælles indkomstforhold. Endvidere kritiseres det, at den skattelettelse, som den ene ægtefælle opnår ved at få overført personfradrag fra den anden ægtefælle, bliver større, jo højere indkomst der er tale om.

Baggrunden for de gældende regler er, at man ved skattens beregning tager hensyn til skatteevnen, der først og fremmest beror på indkomstens størrelse. Personfradragene kan betragtes som et skattefrit eksistensminimum, som lades ude af betragtning ved skattens beregning. Desuden tages der hensyn til, at den skatteevne, der er forbundet med en given indkomst, afhænger af, om det er en enkelt person eller et ægtepar, der skal leve af indkomsten.

Enlige får et personfradrag, og ægtepar får tilsammen to personfradrag. Den skatteforskel, der fremkommer, fordi nogle skatte-